

ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ—ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ—ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ 4

Αθήναι 23 Φεβρουαρίου 1903.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΑΦΙΕΡΟΥΝΤΑΙ

αί γραμμαὶ αὐταὶ εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ Ἑλλήνων Βασιλέως Ὑπουργοῦς τῆς Παιδείας, εἰς τοὺς παιδαγωγοὺς μας, εἰς τοὺς γονεῖς ποὺ στέλλουν τὰ παιδιὰ τους εἰς τὰς σχολαί, εἰς τοὺς δασκὰν ἀναμορφωτὰς τῆς παιδείας, τοὺς παρόντας καὶ τοὺς μέλλοντας, καὶ περὶ πάντων βίαις ἐκείνους ποὺ ἔχουν τὴν ἀρετὴν νὰ καθίστανται καὶ νὰ σπάζουν τὸ κεφάλαιον γὰρ νὰ βροῦν γὰρ ποῦν λόγον τὰ φιλοφρονήματα ἐνῶ ἠμποροῦσαν νὰ εἶνε γοῦν, εἶνε ὅλην πέρα πέρα κλοῦθια.

Τὸν λόγον τὸν ἔχει ἐνὶ πατέραι, ὁ δὲ παῖς ἀντιδίδει τὴν τιμὴν νουνοποιῶν εἰς τοὺς προνομιούχους κυρίως ταπεινὸς τὰ ἔθνη.

— Τὸ παιδί μου εἶνε μὲν δὲν ὁκτώ ἐτῶν καὶ παγαίνει εἰς Δημοτικὴν σχολαίον. Τὰ γραμματὰ τ' ἀρδεύουν, καὶ δὲν εἶνε, ἔχει καὶ τὴν μανίαν νὰ μὴ διαβάζῃ σὰν παιπαυόλας, ἀλλὰ νὰ θέλῃ νὰ ἐννοῇ ἐκεῖνο ποὺ διαβάζει.

Νῦν τὸ βράδυ ἐν ἰδίᾳ ἀρρητιτικῇ κ' ἐπροσπαθεῖ νὰ λύσῃ ἐνὶ προβλήματα ἀπλούστατα. Ἰδιωτὶς μεγάλωφθως :

— Στιγμὴν ἀμπελὸς τὴν παρῶν κατὰ μέσον ἔρον τόσους στατάρους σταφίδος...

Τὸ παιδί ἐσταμάτησε :

Ἐδμ. (πάντοτε ῥοιζοῦται). Ἐν τῷ ἔλαγχ ὅτι νὰ κίχῃ πᾶν ὅτι δύνανται νὰ σὲ εὐχαριστήσῃ... (Κίνημα τῆς Ἐβελ). Ἐκεῖνος διεσθύνεται πρὸς αὐτὴν, τὴν πέσκει ἀπὸ τὸ χεῖρ καὶ τὴν φέρε μπιστὴ εἰς τὴν σκηνήν. Μὲ αὐτοῦσαν γλυκύτηται. Τίθεται... τοῦ ὀρεῖσθαι... ὅλ' ἔτο ἄδον... ποῦ πρὸς πρὸς ποῦ πρὸς νὰ τὰ ἐννοῇ... ἀλλὰ... μετὰ πάντες, μετὰ τρεῖς ἴσως μῆνας, ποῖος εἰς ἔλθῃ... Ἄ! ἐλπίσωμεν... (Ἡ Ἐβελίνα μένει χωρὶς νὰ τὸν ἀποκρίνῃ, χωρὶς νὰ τοῦ μὴ νὰ τὸν πιστεύῃ, κρατοῦσα τὴν ἀναπνοὴν τῆς). Ὡς σοὺ τὸ ἀναγγέλλω δι' ἐπιστολῆς... poste restante... καὶ σὺ... Τί λές, Ἐβελίνα;

Ἐβελ. (καταβεβλημένη, ἀμφίβολος, παρατηροῦσα αὐτόν).

Ἐδμ. (μὲ δυσχερῆσαι). Τί! δὲν μὲ πιστεύεις, δὲν μὲ πιστεύεις ἀκόμη; Γίκατι κἀνὲς ἔτσι; Γίκατι; (ἐκ νέου περιπαθεῖ καὶ γελᾷ). Λοιπὸν... εἴθε σὺ συμφωνοῖς... δι' ἐπιστολῆς... αἱ;

Ἐβελ. (ὡς ἔπος, μὲ πλυνόμενος ὀφθαλμοῦς, σχεδὸν ὑποκόφως). Πότε;

Ἐδμ. (ἀμέσως, ὡς ἔπος). Ἴσως γρηγορότερα ἀπὸ ὅ, τι πιστεύεις. Δὲν ἔχεται ἀπὸ ἐμὲ, ἀλλὰ σοὺ δίδω τὸν λόγον μου ὅτι ὅλ' κίχῃ καὶ δύνανται. Ἐβελίνα...

Ἐβελ. (ὡς ἔπος). Ἐδμόνδης...

Ἐδμ. Ναί, βλῆθινα λοιπὸν... μ' ἐσυγχώρητες; (κλῖνῃς αὐτὴν καὶ ἐνυγκλιζόμενος αὐτὴν ἡδονικῶς).

Ἐβελ. (ἤτις ὄχρῳ, ἀφρομένη, ἀκίνητος, σχεδὸν μηχανικῶς ἀφίγει νὰ σῦρεται). Δι' ἐπιστολῆς...

— Μπαμπά, τί θὰ πῇ κατὰ μέσον ὁρον;

Ἐγὼ ἔξυσά τ' αὐτὶ μου.

— Μέσος ὁρος, ἀρχισὰ νὰ τοῦ λέω, εἶνε...

— Στάσου, μπαμπά! Πρῶτον νὰ μοῦ πῇς τί θὰ πῇ μέσος, ἔπειτα ὁρος καὶ κατόπιν μοῦ τὰ λές καὶ τὰ δύο μαζί...

— Δὲν διαβάσεις παρακάτω; τοῦ εἶπα.

— Κι' ὁ μέσος; μ' ἐρώτησε. Τί νὰ τὸν κάνουμε; Νὰ τὸν πετάξουμε εἰς τὴν σκουπίδια;

— Ἄ, μπᾶ! Δὲν κάνει! Νὰ τὸν πῖρουμε, παιδί μου, νὰ τὸν βάλουμε εἰς τὸ θυμιάτι καὶ ἀθανάτισουμε μ' αὐτὸν τοὺς διέποντας τὰς τύχας τῆς Ἑλληνίδος νεολαίας!...

Τὸ παιδί μου ἐγέλασε μὲ τὸ χωρατὸ, καὶ ἐγὼ ἐδάκρυσα γὰρ τὰ γέλωτα τοῦ παιδιοῦ μου.

ΝΕΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

καθιέρωσεν ὁ κ. Δηλιγιάννης κατὰ τὴν τελευταίαν, ἐλπίζομεν, πρωθυπουργίαν του, τὴν πολιτικὴν τὸν μειδιχμάτων.

Μειδιῶν κατῆλθεν ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα τὴν Καθάραν Δευτέραν. Μειδιῶν ἄκουσε τὰς περὶ παρατήσεως τοῦ Ὑπουργείου φήμας. Μειδιῶν ἐδέχθη τοὺς κ.κ. βουλευτάς. Μειδιῶν τοὺς διεβεβαίωσεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις κρατεῖ ἐρρωμένως τὰς θέσεις τῆς. Ἄν εὐρεθῇ δὲ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κηρύξῃ καὶ νέον πόλεμον, νὰ εἰσθῇ βέβαιος ὅτι ὅλ' τὸν κηρύξῃ μειδιῶν, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πόλεμον τοῦ 97, τὸν ὁποῖον ἐκέρυξε, ὡς ἐνθυμίσθη, μὲ τὸ τριαντάφυλλον τὴν μπουτονιέρα.

ΜΑΣ ΕΒΕΒΑΙΩΣΑΝ

ὅτι ὁ κ. Σουλάνης ἀπὸ λόγου καθαρῶς πρωτοπικρὸς ἔχει κηρυχθῇ κατὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς Γεν. Διοικήσεως.

Ὁ κ. Στρατηγὸς προβλέπει, ὡς ἐκ τῆς ἀνωμάλου πολιτικῆς καταστάσεως, ταχίσαν τὴν ἀνοδὸν τοῦ κόμματος τοῦ κ. Λεβιδῆ εἰς τὴν ἀρχήν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κόμμα αὐτὸ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο μόνον ἀρχηγούς καὶ ὁπαδούς, ὡς καὶ τὸ κόμμα τῶν κ.κ. Φωτίου-Καλλιπέρη ἐν τῷ Δημ. Συμβουλίῳ, κατὰ τὴν διακομὴν τῶν Ὑπουργείων, ὅλ' τοῦ πέσῃ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Κ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν ἐννοεῖ νὰ ἔχῃ συνεργάτην τὸν τὸν Διάδοχον, τὸν ὁποῖον οἰκτρότατα ἐγκατελείβειν εἰς τὸν Δομοκόν.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑ

τὰ ἐκ Καρπενησίου τηλεγραφούμενα εἰς «Καίρους».

Ἐπίκειται καὶ τῆς Νομαρχίας Εὐρυτανίας ἡ κατάργησις, ἐνεκα λόγων οἰκονομικῶν. Ὁ δήμαρχος λοιπὸν Καρπενησίου ἐτηλεγράφησε εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἀναλαμβάνει ἐξ ἰδίων τὴν ἀναγκαζομένην δαπάνην διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Νομαρχίας ἐπὶ ἓν ἔτος.

Πρώτη προσφορὰ εἰς τὴν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν.

Παρουσιάζεται ὁμοῦς ἀμέσως δευτέρως πλειοδότης, ὁ κ. Θεμ. Μαργαρίτης, ὁ ὁποῖος βράζει τὴν ὁδοὶ τὴν προσφορὰν διὰ μίαν δεκαετίαν καὶ σέττε διὰ μίαν δεκαετασίαν, ἂν παραμείνῃ Νομαρχία ὁ κ. Μπαλάρας.

Τὸ Ὑπουργεῖον δὲν πρέπει νὰ βιασθῇ νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν δημοπρασίαν, διότι καθόλου παράδοξον νὰ παρουσιασθῇ καὶ τρίτος πλειοδότης, ὁ ὁποῖος νὰ ἀλλάξῃ ἐξ ἰδίων ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ Κράτους, ἂν δὲν καταργηθῇ ἡ Νομαρχία Εὐρυτανίας καὶ ἂν διατηρηθῇ ὁ κ. Μπαλάρας εἰς τὴν θέσιν του.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

τῶν Ἐσωτερικῶν ἔλαχε πολὺ ἀσχημα νὰ εἰσυνεύθῃ, καὶ τηλεγραφικῶς μάλιστα, τὸν Ἀστυνομικὸν Ἐπαρχικὸν ὁ ὁποῖος ἔπειτα νὰ τηλεγραφῇ εἰς τὴν προέσταμένην τοῦ Ἀρχῆς, ὅτι ἡ Ἑλένη Καρόλου ἔτακτο ἐκ κληρονομίας ἔσται, τὸ ὅποιον βαπτισθῇ ὀνομασθῇ Παναγιώτης.

Ἔως τὴν οὖν εἰς περὶ τῶν ἀπονομῶν τῶν ἐπαρχικῶν ἐτηλεγραφουμένων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὰς παρακάτω τὰς ἁποδοῖς τὴν ῥαχὴν τῶν πολιτικῶν διέπραττον. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ γαλήνη ὁ κόσμος ὅσοι εὐρέθηκε κ' ἕνας ἀστυνομικὸς νὰ διαπύξῃ μίαν κομμάτιν. Τὸ τοῦ ποῦ ποῦ ἡμπερὶς νὰ κατὰ τὸ Ὑπουργεῖον, ἔτο ὅλ' ὑποχρεώσῃ, τὸν κ. Ἀστυνομικὸν Ἐπαρχικὸν νὰ ἐγκατελείβῃ τὰ ἀστυνομικὰ καὶ νὰ ἡσυχασθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ θάνατον.

ΟΤΙ ΘΑ ΣΩΘΗ

τὸ στρατεῖα μὲ τὰ νομοσχέδια τοῦ κ. Λυμπερίτη, τὸ ἀπέδειξε τετραγωνικώτατα ἡ προχθεσινὴ «Ἐστία», παραθέσασα μάλιστα πειστικώτατα δοκουμέντα τῆς εὐεργετικῆς δράσεως τῆς πολιτικῆς, πρὶν ὑψηλῶς ὁ νόμος περὶ Γεν. Διοικήσεως.

Ἐν ἀπὸ τὰ δοκουμένα αὐτὰ. παίζομεν καὶ μᾶς αὐτολεξεί ἀπὸ τὴν «Ἐστίαν» καὶ σὰς τὸ σεβόμενος, ὅλ' γὰρ νὰ θυμύσεται, ἀλλὰ γὰρ νὰ ξεκαρδισθῇ εἰς τὰ γέλωτα :

Ἐδμ. Μὰ ναί, δι' ἐπιστολῆς... εἶται εὐχρηστημένη; (περιπαθεῖ). Δὲς μου κι' ἐπὶ ἓν φιλή... τὸ φιλή τῆς συγκινήσεως... (ἀκουσθῶν τὸ πρόσωπόν του ἐπὶ τὸν μέτωπον τῆς Ἐβελίνας). Αἰνᾷ!

Ἐβελ. (ἐλαφρῶς ὑμφοβήσας καὶ μὲ προσπάθειαν τοῦ δίδει ἐν φιλήματι).

Ἐδμ. (ἀνακηδῶν). Ἄ! τιγὴ, ἐπαγωγός. Ἐβελίνα μένει ἐδῶ...

Ἐβελ. (σηκώνεται).

Ἐδμ. (συγκρατοῦμενος). Ὁχι; ἔχι; Λοιπὸν πράγματι θέλεις νὰ φύγῃς; Λοιπὸν... (σηκώνων τὸ βέλο τῆς τὸ ὅποιον ἔπεσε κατὰ γῆς). Βλέπεις, ἔρως γὰρ τὸ βέλο σου... Σοὺ τὸ δίδω (τῆς τὸ προσφέρει). Ἐτσι; Κι-λά; Ἀλλὰ χυμώλας, χυμώλας μὲ φορὰ. Τί συμβαίνει; Δὲν μὲ πιστεύεις λοιπὸν; Καὶ τὸ ἀκτυλιδῆ; (ἡ Ἐβελ. πλησιάζει πρὸς τὴν θύραν). Πῶς; Δὲν τὸ θέλεις πλεῖν;

Ἐβελ. (μετὰ στιγμικὴν διακοπὴν μὲ ὑπόκωπον φωνήν). Σήμερον ὄχι...

Ἐδμ. (μὲ κίνημα δυσχερῆσαι, ὁλοῦ μειδιῶν). Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν κατὰ τὴν ὁρίαν...

Ἐβελ. (κλῖνῃς καταπρακτικὸν νεύμα, ἔπειτα μὲ τρεμύσαν φωνήν). Ὁρεδούρ, (ἐτοιμάζεται ὅπως φύγῃ).

Ἐδμ. Φεύγεις—ἔτσι—χωρὶς κἄν νὰ μοῦ σφίξῃς τὸ χεῖρ;

Ἐβελ. (ἐπιστρέφει καὶ τοῦ σφίγγει τὴν χεῖρα. Ὁ Ἐδμ. τῆς τὴν σφίγγει διαχυτικῶς καὶ τὴν φιλεῖ).

Ἐβελ. (τὸν κυττάζει μὲ ὕψος ἐμπιστοσύνης καὶ μὲ κατὰ μείδισμα τοῦ λέγει. Χαίρε. (Ἐξέρχεται)).

Ἐδμ. (μένει δευτερόλεπτον ἐπὶ τοῦ κατωφλίου ἀκολουθῶν αὐτὴν διὰ τοῦ βλέμματός, ἔπειτα κλείσας τὴν θύραν, διατρέχει πολλὰς τὴν σκηνήν. Ἰσχυρῶς καταβεβλημένος. Ἐπειτα αἰφνὴς μὲ ὀρμήν.) Ὡ! εἶνε ἄδυνατον! (ἐκ νέου καθίσταται σκεπτικῶς, ἔπειτα βιάζει τὴν χεῖρ του εἰς ἐν μειδίαμα κυνικὸν καὶ ἀπορασιατικῶς λέγει.) Ὡ! μίαν ἄλλην τότε... (πηγνύει νὰ καθίσῃ εἰς τὴν τράπεζαν, ἀνοίγει τὸ συρτάριον καὶ ἐξάγει χάρτην διὰ γράψιμο. Ἐπρεπε νὰ τῆς ζητήσω νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃ τὰ κλειδιά... Ἀλλ' εἶνε περιττόν, δὲν θὰ ξαναγορίσῃ... (ἐκ λέγει χάρτην, γράφει μίαν ἐπιστολὴν, κατόπιν ἐπὶ φακέλου ἐπιγράφει.) Ἰουλίαν... Χανέλλη... poste Restante, (μὲ ἐλαφρὸν κίνημα ἀνυπομονησίας. Ὁχι... ὁ φακέλλος δὲν εἶνε καλός... χρειάζεται ἄλλῃ καλλιγραφία μὲ αὐτὴν... (γράφων ἐπὶ ἄλλου φακέλλου τὴν διεσθύνει). Ἰουλίαν... Χανέλλη... (κλείει τὴν φακέλλου, κατόπιν ξηλώνεται ἐπὶ τῆς πολυθρόνας ἐπὶ στιγμὴν σκεπτικῶς. Αἰφνὴς μὲ βελῆαν ἀπογοήτευσις) Ἐν τούτοις ἔμουν ἕνας πολὺ ἔθλιος!... Κι' ἐγώ... (ἐγειρόμενος αἰφνὴς καὶ ὤψων τοὺς ὄμους). Ὡ!... (Ἐξάγει ἀπὸ τὸ θυλάκιον ἐν σιγῶν, τὸ ἀνέδει, φορεῖ τὸν πλόν του, πέσκει τὸ χεῖρ του τὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐξέρχεται).